

Rigsdagstidende.

1856. Forhandlingerne paa Landstinget. № 82.

Syvende Sæssion.

51de Møde.

Mandagen den 18de Februar.

(Forsæt.)

Justitsministeren: Jeg skal dog tillade mig at henlede den ærede Landstingsmands Opmærksomhed paa, at der er en Bestemmelse i Forordn. af 1ste October 1802, hvorefter Enhver, der paa Landet driver anden Haandtering end Landbrug og saadanne Haandværker, som ere tilladte i Christian den 5tes Lov, maa erlægge Bygningsafgift.

Da Ingen ellers begjærede Ordet, gif man over til Afstemning, hvorved

1) Forslag til § 3 af de foransførte Medlemmer, saalydende:

At efter „Politivirigheden“ anbringes Komma, og dernæst tilføies: „hvilken sidsnævnte Autoritet derpaa har at meddele den Vedkommende et angaaende den gjorte Anmeldelse udsærdiget Patent, der bliver at betale med 5 Rd., som tilfalder Statskassen. Enhver, der har løst et saadant Patent, skal, naar han ophører at drive Handelen, derom gjøre Anmeldelse for Politivirigheden og til denne tilbagelevere Patentet.“

vedtoges med 23 Stemmer mod 12.

2) Forslag til samme Paragraph af de samme Medlemmer:

At Ordene: „Undladelse heraf“ forandres til:

(i ny Linje) „Undladelse af at efterkomme disse Bestemmelser“.

vedtoges uden Afstemning, som en Følge af den foregaaende Afstemning.

Derefter fattes Lovforslaget i sin Heelhed under Forhandling.

Lehmann: Hvorlidet jeg end ynder de ikke sjældent forekommende Forsøg paa at forklare sin Stilling til en Sag, maa jeg dog udbede mig Tilladelse til at gjøre opmærksom paa det noget eiendommelige Forhold, hvori jeg er kommen til denne Sag. Jeg tillod mig ved Sagens 2den Behandling at henlede Tingets Opmærksomhed paa visse Betragtninger, hidrørende fra Lovens Tilblivelse, Skjæbne og Fremtids Udsigter, saavel som fra der Rygte, den allerede har opnaaet, hvilke skulde tjene som Motto for den Formenting, at der forelaae kun en ringe Udsigt til at faae en god og brugbar Lov ud af Lovforslaget, og jeg antydede som Følge deraf min Beslutning at ville stemme imod dets Overgang til 3die Behandling. Dengang forudsatte jeg nemlig ikke, at Indenrigsministeren vilde lige før Afstemningen udtale, at Regjeringen havde stillet sig i et saadant Forhold til dette Hittet, at den vilde betragte det som en Seir over sig, hvis Loven ikke gif igjennem. Der kan nu Intet være fiernere fra mit Onse, end at vinde Seir over Regjeringen, og jeg vidste derfor ikke nogen anden Udvei, end at forholde mig aldeles neutral; det gjorde jeg ogsaa fremdeles og ligesom jeg ikke har hørt til dette Lovforslags Faddere, saaledes maa jeg ogsaa fralægge mig al Andeel i de Fadderger, som denne Lov nu har modtaget fra Landstinget.